

SÁRBOGÁRD és VIDÉKE

társadalmi, közgazdasági és kereskedelemügyi hetilap.

Megjelenik
minden csütörtökön.

Felétős szerkesztő:

Nagybölöni BAKÓ BALINT.

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 8 korona.
Félévre . . . 4 korona.
Negyed évre . . . 2 korona.
Egyes szárn ára 16 fillér.

A jövő nemzedéke.

A távozó nyár legkedvesebb eseménye az iskolaév megkezdése. Az országban mindenütt nagy gondot ad a szülőknek nemcsak a gyermekeknek taníttatása, hanem még a beiratása is. A megváltozott gazdasági viszonyok ma már olyanok, hogy ma már mindenki keservesen érzi az egyre növekvő terhek súlyát és e terhek kétségtelenül kihatnak az iskolai nevelésre is, amelynek költségeit hízvást elmondhatjuk, az idén már nehezebben viseli minden szülő, mint tavaly. Sok intelligens családnál az életfentartáshoz okvetlenül szükséges napi kiadások annyira kímérik a jövedelmet, hogy az iskolai költség már bizonyos mértékben áldozat számba megy.

Az egész országot tekintve nincs elegendő népiskolánk, a mi van is, a legtöbbször el lehet mondani, hogy a mai fejlettség fokán nem felel meg teljesen hivatásának. A népiskolák 75 százaléka egy osztályos, egy tanító s ez iskoláknak is több mint felében, egy tanító több mint hatvan-hetven gyermeket tanít.

Szinte képtelenségnek látszik, hogy egy tanító a fejlődés különböző fokán álló, 6—12 éves és feltétlenül különböző hajlamú gyermekekkel a tanítás teljes anyagát elsajátíthassa.

Ha elsajátíthatná is, az iskolából kikerült 12 éves gyermek csakhamar elfelejti a maga mindennapi életének fegetegében, hogy mit tanult.

A tapasztalás legalább azt mutatja, hogy legtöbb esetben így van és nyilvánosan a nép gyermekeinél.

Szükség volna egy olyan iskolát pótló pedagógiai intézetre, amely a nép gyermekeinél az iskolában szerzett elemi ismereteket nemcsak megmentené az elhanyagolástól, de némileg ki is bővítené, sőt a kihagyást abban az irányban tenné meg, amely az illető gyerek életviszonyainak leginkább megfelelő. Első sorban ilyen iskolát példó intézményre volna szükség az iskolai élet fejlesztésénél.

Megvanunk azonban a hiányok között talán legnagyobb az ügyvezető könyvtárnál. Ennél a mód-

szernél elvont dolgok, tényleg elvek emlékeztető vézése a fő dolog, nem pedig a tények, a valóság megfigyelésén alapuló önálló tudás megszerzése, pedig ez az utóbb említett módszer egyedül alkalmas arra, hogy érdeklődést keltvén ezzel, a tanulóban felkeltse a továbbképzés vágyát is.

Sajnos azonban, hogy az elméleti irány az ügyvezető általános műveltségre való törekvés, az a gymnasiumi szellem jellemzi náunk azokat az iskolákat is, amelyek a gyakorlati irány a legtöbb mértékadója. Így a polgári, kereskedelmi és a realiskolákban stb.

A mai középfokú iskolákban szinte bámulatos az arra való törekvés, hogy a tanuló minél több elméleti ismeretet szerezzon. Innen származik azután a sok túlságosan sokat követelő tanári tervek, meg a tömördek mindenféle vaskos könyv.

Az itt felsorolt bajokból, származik az a bizonyos szellemi kifáradás, amely mára közepfokú iskolákat végzett diákoké valósággal irtóznak az önképzéstől, a valódi tudás ez egyetlen eszköztől.

T A R C S A

Gsönd van.

Oh Istenem — hát valóban megbóltat mitől oly régen felek. — Meglát — Atyám nem ad hozzá! — Atyám miért tetted ezt — szeretet egyetlen leányodat — nagyon; azt szoktad mondani — s most egyszerre boldogtalanná tetted! — Hisz ő elment nem jön vissza többé. Soha . . . soha! Bucsut vett örökre! — Pedig szeret — tudom, hogy szeret. De mit ér az, ha nekem megvan hitva azt viszonozni. — Most már vége örökre mindennek!

Ezen szavakat ejtő ki Évike és összetört szívének örjögő fájdalomában lerokkadt kicsi szobájának puha kereverére. Két csöp kezét imára kulcsolva röpké fohászt küldött a boldogságos Szűzhöz. — Anyám, szűz anyám, gyermeki bizalommal fordulok hozzád. Korán sirba szállt anyuskám helyett is anyám voltál. Oh hallgasd meg buzgó kérésemet! Add, hogy atyám szíve meglágyuljon és engedje visszahívnom őt. Add őt nekem vissza Szűz Mária. Oh, hiszen te

tudod, mennyi sok szenvedésen mentem keresztül. Szeretett jó anyuskám meghalt, itt hagyott. Csak Eügen szeret úgy, mint észereit, ne hárd hát azt s elvesztem, add vissza nekem őt. Amen.

Az ima elhűlést; a hit, hogy imája meghalgtatlik, vigaszt adott. A sok sirás faradtá a, fájdalom bágyadtá tette, elszenderült. Álma édes fehéret, mosolyt esalt sapát arczoskajára.

De ime az előbb játszi mosoly eltűnt, összeresztent, mintha küzdené — sóhaj száll el összeszorított keskeny ajkáról.

Lám kezét összekulcsolta, álmában is a szűz anyát kéri. Álmában is imádkozik kis szíve háiványáért. — Ismét megbórdáz. Talán fazik. A nyitott ajlakon bejövő éjjeli levegő hűsíti a szobát, ő meg úgy fekszik ott könnyű csipke pongyolájában, csupán a rajta végigomló hosszú barna haja melegíti. Aludj, aludj, szünet almodj ifjú lányka.

Ej tett, átszik mindenké, nyugszik a természet. Ritkán-ritkán egy éjjeli madár föl-röppen, egy-egy falevél zizegve lehull s azután csönd lesz újra.

De halga! — susogás hallik. Őt jönnek lassan közelednek s megállanak a lányka

nyíra fedett ablakánál és rá kezd a cigány J. szani szomorúan, bánatosan panaszkodni a hegedű, zokog a har: „Lehuffott a rezgő nyári ezüst színt levele. Éva körreztent, mi az? Álma megvalósult. Isten-kem, alom-e vagy valóság? Vissza jött? Igen, valóság. Hisz tisztán hallja: „Isten hozza édes, Isten veled kedves, ha az enyém nem lehetsz. — Nem sir tovább a hegedű, helyette Éva zokog. Leborult az ágya előtt levő Madónna előtt. De most képtelen volt az imádkozásra, kézeit tördelve panaszkodta el a kelet: Vissza jött, minek hozta vissza őt, bucsuzni. Majd elhallgatott nem gondolt talán sonáre, utáltan hajította szép kis fejét a himzett vankosra. Majd ismét csönd lett, esöndes éj.

Alig hajnalodott. A napnak egy pár sugara belopódzott a tiszta szobába. A madárka kibőpött puha dőszáján s mielőtt pelyes kis nyelveinek lapátéka után nézne, hála imát zeng a mindenség öröknek. Az enyhe szellő magával ragadja a pompázó virágok illatát, beröppen a csöndes ablakon. Majd gondtalanul ingesdedvén játszik az alvó göndör fűrtjeivel. Éva fölmejt. Az ablak-

Igaz ugyan, hogy sok diák hamarosan meglátja, mennyire keservesen való az érettségi vizsgálatok után, hangoztatott frázis, hogy most már az iskola padjairól kikerült az életbe. És az élet, ez a mai modern élet hamarosan rárakja sok diák vállára a megélhetés terhét, meg azt a gondot is, hogy miképen szerzi meg magának a felsőbb iskolai továbbképzés anyagi eszközeit.

Az iskolába minden évben reménységgel küldi minden szülő a maga gyermekét. Most az iskolaév kezdetén sok szülői házból száll magasba a fohász, hogy a reménység teljesüljön. Amikor az iskola hiányairól szólnak, ne feledjük el, hogy az iskolát a szülő növelése támogatja és viszont. A jelen kor szelleme az a tanácsot adja pedagógusoknak és szülőknél egyaránt, hogy a jövő nemzedékét első sorban az életre neveljék.

Egyházmegyei közgyűlés.

A vértessaljai ev. ref. egyházmegye f. hó 11 és 12-én tartotta Nyéken gyűlését. Koncz Imre seregelyesi esperes egyházi és gróf Dégenfeld Lajos világi elnökletevel. A gyűlésnek ezáltal különös fényt kölcsönözött gróf Dégenfeld Lajos gondnoknak 25 évi jubileuma, kit f. hó 12-ki gyűlésen az egyház részéről Koncz Imre esperes, majd Bathory Emánuel baracska-i lelkész tinnyei földbirtokos üdvözöltek, — ezután pedig Forgács Endre mondta el alatt irt gyönyörű, költői jubilaris verszetet. Gróf Dégenfeld Lajos megilletődött szívvel köszönte a lelkes óvációt és megígérte, valamint, úgy jövőre is szívének egész melegével istápolja az egyház

ügyeit. A szép ünnepséget a nyéki nagyvendéglőben társaslakoma fejezte be, melyen számos felköszöntő hangzott el a jubilaris tisztelőre. A gyűlésen az egyházmegyei papságon kívül, a világiak közül Huszar Agoston, Kenessey Kálmán, Csontos Andor, Balassa Gyula, Vásárhelyi Géza, Végh János stbi vettek részt.

A vértessaljai ev. ref. egyházmegyei gondnokának, gróf Dégenfeld Lajosnak 25 éves jubileumára, irta és elmondta a nyéki gyűlésen:

FORGÁCS ENDRE.

Ismét jubileum! — Zeng a Vértessalja,
Örömet tisztelet, szeretet sugálja,
Szürke hetköznapon ünnepi hangulat,
Amely lelkeinkre ragyogó fényt hullat.
Egy akarattal, — mint ama tanítványok —
Voltak s éppen azért Szentlélek szállt rájuk,
Itt is megfátottság látszik minden papon,
Közlebb jön hozzánk az ég is e napon.

Kötelesség!.. Oh te nagyképu üres szó!
Hagyj békét! Ünnepeink nemcsak légbehangzó
Szívünk meleg szava szólal meg ma bennünk,
S a huszonöt évvel a múltba kell mennünk
Kit körülvesz imánk, — az égbe szárnyaló,
Most nem a levél soraiból való.
Vezérünk, tanácsunk, fejünk és gondnokunk,
Tisztelni, szeretni van jogunk, van okunk

Oh, — ha míg a nevétdáldás közt sohajtóm,
Szép emléket tudna zengeni fantóm!
Ha belecsokelna lelkembe az inlet,
Mert te lenne szavam ahhoz, akit illet.
Erzi, tudja ez a tisztelt gyülekezet:
Negyedszáz év ma a jelenhez fog kezet,
Szíveinkben ragyog, — am akurki lassan,
Az Isten ujjának aranyos irása!

Mi az? Mi lenne más? A tisztá szeretet,
Mit az emlékek dajkái s hitelből szültek,
Arra tanított, hogy ez a legfőbb virtus,
— Menybeji gondnokunk: az Ur Jézus
— Krisztus.
Az szol hozzánk minden égi üzenetben,

Az nyilatkozik meg szóban és tetteben,
Az Isten szívetől e leszállott lángot,
Óvjuk, hogy meggyőzzük vele a világot!

Mert nem dul mi köztünk, a lelkesi karban,
Mint dul más világi, állami hivatalban,
Hizelgés, hazugság, lelketrontó átok,
Intrika és egyéb szalonkiváltságok.
Hol az irigységnek önzés ringat bölcseit,
Pénn termékenyíti ott meg az erkölcsöt,
Hitnek, szeretetnek hervadt a virága,
Nem is épülhet ott az Isten országa.

De mink ez országnak harcosai vagyunk,
Érte hevül szívünk s gondban fárad agyunk
Papok, világiak, gondnok valamennyi,
„Királyi papságnak, szent népnek” kell lenni.
Hitünk szemeivel e földről az égbe
Nézünk s ott számítunk örök dicsőségre,
Ott szent ideálok ragyogó csillaga,
Önnap néz ránk Atyánk, a jó Isten maga.

Aki velünk munkál, a kit jubilatunk,
Hasonló mi hozzánk? Nem: Különb mi
valunk!

Tettre kész, hü fia vallásnak, egyháznak,
Mit manapság annyira lenéznek, gyuláznak,
Nagy lelkének nem árt a világ ostroma,
„Nem szégyen a világ evangélioma”,
Más hirre szomjaz s meg a hatalmasokkal
Ő velünk tart és küzd: egyszerű papokkal.

Am tartunk is össze, mekkor vihar fenyeget,
Gyűlölség felhői szegik be az eget,
Oklajanság vörös zászlóját lengeti,
Vallásunk s hazánknek kapuját döngeti,
Ha tovább is foly a szociális dulus,
Ránk zúban talan egy világfelfordulás:
Mi hova küzdünk — bár nem ütünk ki
céget —
Istenért, hazáért s az emberiségért.

Igy álljon be közénk, ki jó munkát keres,
Légyen mind egy testvér: pap, gondnok,
esperes,
Messze tündököljön Isten örök vára,
Beesület térüljön a Vértessaljára,
Most, ez ünnepnap, szent örvendezéssel
Szövetségünket is kössük meg kötéssel

hoz ment, hogy friss levegőt szívjon, ez oly jól esett kábult agyának. Tekintete messze siklik, talán a távozót veit feltalál. Nem látja őt föl bé, hisz messzé van már, nagyon messze tőle.

Most veszi észre, hogy az ablak párkányon valami van, utána kap. — Istenem egy levél. — Gyorsan feltépi. Egy arézkép, egy szál nefelejts és egy pár sor más. Olvassa: Isten veled imádott leányka, vedd bucsu szavát Vátunk, mert válnunk kell. A szülő parancsra, a gyermek engedelmeskedik. Vedd emléket ezen kis virágot, hallgass rá, mint anyának neve susog. Nem, ez önzés tőled, tépd össze, felejtse el, örök felejtse el Eugént.

— Nem, nem felejtetek el. Eugén szeretlek, nagyon szeretlek. Megtartom édes kis virágom szavadat. Hü leszek hozzád, hü örökre. Elrejtli a kis virágot az édes imádott arképpel együtt kis szívéhez. Leült íróasztalához. Levelet vett elő. Oh hány szor irt ezen kis asztalnál az elővett levélpapírnak tarsai büvös édes szerelmes szavakat

Valjon most is szerelmes levelet ír? Nem-nem: azt! — Milyen furesa, egy doboz-

ból kerülök elő — a mai meg az az előtt irt levélké, megis az egyiken a szeretet — a boldogság, az eléhez való ragaszkodás, a másikon a lemondás, a halál az örök elmulás van megírva.

Izzgatottan ír
Imádott jó Atyám! Itt hagyjak, arya leszel mint én. Én tőlem is elment ő kit egy szerettem. Itt hagyott ő is — pedig én sokkal jobban szerettem, mint te engemet! Mert ha szeretted, lelküdted volna büszkeséged s inkább látod leányod szegény asszonyának — de nagyon boldogan — csak egy szavadba került volna, de ezt a szót megtagada gögös ajkád. Ő elment itt hagyott, fáj a szívem — nélküle élni nem tudok. Pedig akartam feledni, akartam élni éretted jó Atyám! De erősebb volt a szerelmem iránta, mint akaratom és ragaszkodásom az eléhez!

Sokat túrtem, szenvedtem, tovább nem bírom — gyöngé vagyok rá. Pihenni vágyom — nyugodni szeretnék. Bocsás meg, hogy ez által neked szenvedést okoztam. Bocsás meg és gondolj szeretettel leányodra.

Megcímmezte az Atyjának szóló levelet és nyugodtan irt tovább.

Eugén, ugy-e nagyon tudtalak szeretni, érzem nem lehet nélküled élni, nem akarok inkább — meghalok megválok az élettől léteszem gondjaimat. Jó is lesz ott! hol nincs szenvedés szerelem és gyűlölet — nincs vissza térés; és nem hallik oda az élet zúzából küzdelemből semmi — löjj el nézd meg halott arcomat, ha eltorzult az a halállal való küzdelemből, tekintetedtől a régi mosolygó Évi lesz!

A megirt levelekét asztaliókjába zárta. s helyettök kivész egy hideg fényes kis tárgyat, kis szívéhez szorítja talán, hogy ne dobogjon oly faján!! — Egy dördülés... egy rémes sikoly — a földre zuhan, az arképen keresztül esőndesen szivárog a vér, — utolsó vonaglás s aztán — Évi boldog! — Évi halott! Ő már nem szenved többé!!

Ujra csendes lett a leány szoba! — Csönd van!

Dodó.

Hogy gondnokunk hű s böles vezérlete alatt Traktusunk a Krisztus igaz útján halad.

Oh szállj, szállj le rólk! Istenünk kegyelme!
Szent érzéssel legyen a szívünk betelve,
Gondnokát ünnepli; ország, világ hallja,
Ez a kipsiny esztud, ez a Vértessőlly.
Még hujunk előtte igaz székertében,
Tisztátlan indulat, baj, gond messze rebben,
Ünneplésünk szíves, habár nem is zajos,
Éljen a gondnokunk, gróf Dégenfeld Lajos!

H I R E K.

— **Tűz.** E cikk alatt a Sárobgárd és Vidéke 6-ik számában augusztus 22-én Szabó Gyula házában a tűz vett értesülésünk szerint, nem a kéményből eredt, s így a kéményseprőt mulasztás nem terheli. Ugyan mi akkor sem vádoltuk hanyagsággal jó hírben álló kéményseprőnköt, csak azt írtuk, hogy a tűz a kéménytől eredt, illetve úgy értendő hogy a kémény mellett ütött ki a tűz. Miértis ezen közleménynek örömmel teszünk eleget.

— **Öngyilkos Ujságíró.** Szombaton a budafoki vonat kisiklás következtében a Fiumeről Budapest felé menő vonat nem mehetvén be a központi pályaudvarra, — a Budapestről jövő utasokkal visszafelé jött. Sárosdon a vonatkísérő személyzet észrevette, hogy az árnyékszékben valaki agyonlöve van. Ott a halottat nyomban ki is szállították s a hullaházban helyezték el. Nálta találtak egy írónnal írt kéziratot, melyben a többek között azt is kéri, hogy: Csillag Teréz arcképét helyezék a koporsójába s tubarózsát adjanak a kezébe. Tarcájában két db. kis Szent képet, több — a „Pesti Napló“ címére szóló feladó vévenyt s egy szallagot „Memento Mori“ felirással találtak. A kir. járási bíróság által Sárosdon meggyezett halotti szemle és boncolás által megállapítva lett, hogy az uriasan öltözött egyén 20—23 éves, — izr. vallású volt, s hihetőleg önkézüleg vetett végett életének. A vele utazott nővére, — kinél a pénze és podgyászú volt, — észrevette az ő eltűnését, — de nem tudták feltalálni, amennyiben senki sem gondolt arra, hogy az árnyékszékben van. Kedden délelőtt Dr. Reisman fővárosi orvos Sárobgárdra utazott, mert a lapokból értesült, hogy egy ismeretlen egyént agyonlöve találtak. Nevezett orvos elmondta, hogy a halott kétség kívül az ő testvér öccsége, — ujság író, neve Rajnai József, — ez előtt Reisman, Öngyilkosságának okát a naplójából a hozzátartozói megállapították. Mint mondá, — elégedetlen, — életunt volt. Arra a kérdésre, hogy a tarcájában talált fiatal női arc kép kiné az arc képe, — azt mondá, — hogy valószínűleg a Csillag Terézé lehet.

— **Kinevezés.** Az igazságügy miniszter Pati Nagy Sándor joggyakornokot a helybeli járási bírósághoz aljegyzőnek nevezte ki.

— **Országos vásár.** E hó 17-én volt Sárobgárdon az őszi nagy vásár miután az idő kedvezett a vidékről nagyon sokan jöttek be a vásárra. Megemlítjük, hogy ezen sárobgárdi vásár verekedés nélkül folyt le. A mi pedig csak ritkán szokott történni.

— **Katonai vásár Sárobgárdon** E hó 17-én a székesfehérvári katonai lovászló bizottság Stern kókereskedőknél több privat és katona lovat vásároltak.

— **Bucsu.** E hó 15-én az Orsi szőlőhegyen bucsu volt mely alkalmával a szép ünnepet és mulatságot Mészáros István, Lóth István és ennek fia György megzavarták. Nevezettek ugyanis a koresmába össze veszték minek következtében Mészáros Lóth hegybíró és fiát megverte, a koresmából kilökte. Ezen verekedés áldozata Farkas György sárobgárdi zenész lett, mert nagy bőgőjét szét törték.

— **Kétsz a nagyvendéglő bérlője.** A mint halljuk csak kevés pályázat érkezett be. A pályázatok között van Lósi Jakab kaszinó vendéglős Nagy-Baadról, kit mint jó hírben álló vendéglőst sokan ajánlanak.

— **Árpád ünnep.** Az elmúlt vasárnapot a neuzet honfoglaló fejedelmünk emlékének szentelték. A pusztaszeri síkságon hol első fejedelmünk csatát közben először tartott pihenőt, Országos Árpád ünnep volt.

— **Távbeszélő központ megnyitása.** Értesítjük a n. é. közönséget, hogy városunkban a távbeszélő központ folyó hó 14-én megnyitott, s a közönségnek rendelkezésére áll. Budapest és környékébe szóó beszélgetések díja: 5 percnként 1 korona. A helyközi (interurbán) beszélgetések díja: 3 percnként 2 korona, kivételt képez Székesfehérvár, ahova a 3 pernyi beszélgetés díja: 1 koronára szállítottatott le. Helyben bekapcsolandó állomások évdíja 360 korona. Közlelbbi felvilágosítás a postahivatalban nyerhető.

— **Mikor kell az ujoncnak bevonulni?** A közöshadügyminiszterium most rendeletet adott ki, mely az ujoncok bevonulására és tényleges szabadságolására vonatkozik. A közöshadsereg ujoncai a rendelet értelmében az idén október 16-án fognak bevonulni. Az egyéves önkéntesek, valamint a haditengerészet, a ts. és kir. és a magyar királyi menesztézetek ujoncai azonban már október 1-én tartoznak jelenkezni. Az ujoncokat mind behívják. De ha föbben volnának, miútt amennyire a rendes létszám kiegészítésére szükség van, akkor a fölösleges létszámot nyolc hét alatt kiképezik s a bekelet-számhoz mérten szabadságolják.

Kiadó- és laptulajdonos: Spitzer Jakab

CABARET IV.

Al night! — A boncolással előtt állok ismét; nézem a hullát — összehasonlítom az előbbivel — csaknem ugyanazok a vonások az arcón, alig egy-két elváltozással, melyek azt, csak még jobban eltorzítják.

Nem fogok a boncolás eredmé-

nyéről ez alkalommal, az igen tisztelt olvasó közönség elé, teljes referátát terjesztetni; részben mert nem akarok ismétlésekbe bocsátkozni, másrészt, mert ezzel kedves olvasóim emlékezőtehetségét vonnám kétségbe: ez pedig, még gondolatban is távol áll tőlem. Csak a változott vonásokról akarok megemlékezni, ezzel a Cabaret No. II. kiegészítést nyervén, teljes választ nyujt a No. III-ra.

Kelemen ur védekezni akart, s épp úgy járt, mint B-né a bőgőnél még inkább blamizta magát. No igen, mert míg nálamt az ill. szabályairól való megfélekedést csak ittas állapotban tételezi fel (köszönet érte) addig saját magáról, ezen szegénységi bizonyítványt, józan ésszel, sajátkezü aláírásával ellátva, állítja ki. Mert hát nem-e határtalan udvari atlanság? hogy saját szavait használjam, nem-e az illeim törvényeibe ütköző cselekedet az, egy fiatal embertől? ha egy multság továbbrendezését, mert neki az esetleg, kellemetlenséget okozhat, egyszerűen az elnökség nyakába dobja, akkor, mikor az az elnökség kizárólag mökből áll.

Ugy látszik Kelemen ur megfélekedett arról, hogy az alkohol szolgáltatta jókedv, a lebujokban szokta a mértéknek, ama bizonyos legmagasabb fokát elérni, mely félszeggel van jelezve.

Jegyezze meg Uram! egy ur cikkemre lehet szalonspitze, de lerészegedni nem fog soha.

— Ah!! — de nézzük csak — mégis sikerült egy szép vonást is felfedeznem, mert hát nem szép dolog-e az Kelemen urtól? i. t. olvasó közönség, hogy az elnöknő önzetlenségét elismerni kegyeskedik.

Végezetül még egy pár szavam volna Önhöz, igen tisztelt Kelemen ur!; provokálta a Cabaret IV-et, imé itt van: ha jól osik folytassa, én részemről befejeztem.

Förstner Miklós.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK

R. J. Gyöngyös. Gyöngye biz az egy kisse de csak rajta talán onnan jobb is tellik.

F. F. J. Ertette, habet, hogy felhasználjuk majd.

Nemó, Nagykőrös? Nincsem, most helyszük miatt nem közölhetem.

Közgazdaság.

Gabona üzleti jelentés.

Szeptember 17.

Ugy a készáru, valamint a határidő üzletben az elmúlt héten némi áresökkenés állott be és így az árak, úgy a buza, valamint a rozsra 40 fillérrel olcsóbban zárnak.

Mai eladások Budapesten 3 havi időre:

Új Tiszavidéki buza 79 kg.	11.45—11.50
„ Fejérmegyei 78 „	11.20—11.30
„ Rozs	9.30—9.40
„ Árpa	7.70—7.90
„ Zab	8.—8.10
Ó tengeri	6.90—6.85

Székesfehérvári heti piaci ár:

Új Buza	10.20—10.40
„ Rozs	8.60—8.50
„ Árpa	7.—7.50
„ Zab	7.30—7.60
Ó tengeri	7.—7.20
Bab fehér gömbölyű	8.80—9.30

G. V.

Névjegyeket, eljegyzési és lakodalmi értesítéseket a legújabb divatu papirokon csinos és izléses kivitelben készít Spitzer Jakab könyvnyomdája Sárbogárdon.

A kiadóhivatal ezennel közölni kezdi, hogy ingatlan árverési hirdetményeket 7 koronaért, ingókat pedig 6 koronaért közöl.

HIRDETÉSEK

jutanyos áron felvételnek
a kiadóhivatalban

500 koronát

kereshetnek havonta, könnyű munkával, ügyes elárúsítók.

Bővebb felvilágosítást a kiadóhivatal nyújt.

Hirdetmény.

A Sárbogárd-Tinódi közbirtokosság tulajdonát képező Sárbogárdi nagyvendéglő épület, összes melléképületeivel az 1908. évi április hó 24-ik napjától 1914. évi április hó 24-ik napjáig terjedő hat évre bérbe-fog adatni.

Felhívom a bérleti szándékozokat, hogy zárt ajánlatokat, melyben az egy évi bérösszeg számokkal és betűkkel ki-
teendő, alulírott közbirtokossági gondnokhoz **folycszeptember 20. napjáig** annál is inkább adják be, mert a később érkezők figyelembevételét nem fognak.

Az ajánlatokkal egyidejűleg 400 K az az Négyszáz korona bánatpénz teendő le Halász Károly közbirtokossági pénztárnok ur kezébe.

A bérleti feltételek alulírott gondnoknál megtekinthetők.

A közbirtokosság fenntartja magának a jogot, hogy a beérkezett ajánlatok közül, tekintet nélkül az ajánlott összegre szabadon választhat.

Tájékoztatásul megjegyzem, hogy a jelenlegi bér 2610 K. Sárbogárdon, 1907. július hó 31

Balassa Gyula
közbirtokossági gondnok.